

DRAUDZES VĒSTIS

Nr. 23 (33. gads) 2021. gada jūnijs – 2021. gada augusts

Satura Rādītājs

Zaļā ir cerību krāsa!, māc. Jānis Ginters 2. lpp

Green is the Color of Hope 5.lpp

Tautas sēru dienā pēc 80 gadiem, neaizmirsti tie kas aizvesti
arch.Lauma Zušēvica 8. lpp

LELBA pārvaldei jauna vadība 9. lpp

Viskonsīnas Latviešu Kultūras Fonds, Pēteris Burgēlis 10. lpp

A. un A. Brusubārdis koncerts, 10 lpp

Kāda nozīmīga jubilēja, Aina Venta 11. lpp

Piano Recital, Students of Anita Burgermeister 11. lpp

Talcinieki Latvijai - Kapseļu ielas bērni, 12 lpp

Dūriens piē dūriena, Sigrīda Stāks 13 lpp

Daugavas Vanagu ziņas, Andris Kursietis 14. lpp

Pērmindēru dežūru saraksts, 16. lpp

Draudzes kontaktu informācija, 17. lpp

Veltas vizules 100 gadu jubileja, 18. lpp

Dievkalpojumi un citi notikumi, 20 lpp

Zaļā ir cerību krāsa

Šoreiz mūsu Draudzes Vēstu izdevums ir zaļā krāsā. Pirmkārt jau tāpēc, ka zaļā ir liturģiskā krāsa baznīcas gada laikam, kas iesākās pēc Vasarsvētkiem. Šajā laikā mūsu altāri rotā zaļa altārsega un mācītāja tērpam stola ir zaļā krāsā. Otrkārt, mums visapkārt zaļo daba: koki, krūmi, zāle un puķus, kur vien raugāties – visur redzam šo krāsu. Man liekas ļoti interesanti, ka zaļojošs dārzs Bībelē atrodas tās pašā sākumā un arī pašās beigās. Dieva attiecības ar cilvēku iesākās dārzā: “Kungs Dievs ņēma cilvēku un iemitināja viņu Ēdenes dārzā, lai viņš to sargā un apstrādā” (Gen.2:15). Tātad, pirmie cilvēki bija dārznieki! Tāpat arī krāšņš dārzs mūs sastop Bībles noslēgumā, Jāņa Atklāsmes grāmatā, kurā ir aprakstīta jaunās debesis un jaunā zeme. “Uzvarētājam es došu ēst no dzīvības koka, kas ir Dieva dārzā” (Jāņa Atkl.2:7). Bet pa vidu tam atrodas mūsu pašu dārzi. Tie dārzi, kurus mēs stādām un kopjam, un kuros atpūšamies. Dārzs ir brīnišķīga vieta, lai sastaptos ar Dievu, lai baudītu tuvību ar Savu Radītāju. 20.gs.sākuma slavena amerikāņu dzejinece Dorothy Frances Gurney ir rakstījusi, ka cilvēkam Dievs sirdij nekur citur nav tik tuvu kā dārzā. Tas, ka katru pavasari atmodas un sazaļo daba, ka uzdzied mūsu dārzi, pļavas un lauki, ir apliecinājums Dieva nepārtrauktajai Mīlestībai un gādībai par mums.

Bet pats galvenais, man liekas, ir tas, ka Baznīcas sludinātajai vēstij šajā tā sauktajā bezsvētku laikā ir, “zaļa krāsa”. Sprediķiem un Bībeles stundām ieteiktajos tekstos ir uzsvars uz augšanu un izaugsmi ne tik daudz dabā, cik

mūsu garīgajā dzīvē. Šajā laikā mēs bieži tiekam aicināti lūgt, lai Dievs mums palīdz pieaugt ticībā, cerībā un mīlestībā. Mēs lūdzam, lai tāpat kā daba šajā laikā nobriedina augļus, tā arī mūsu dzīve nogatavina augļus Debesu Valstībai.

Tāpēc es gribu mūs visus uzaicināt šajā laikā uzdot sev jautājumu: kas notiek manā dvēseles dārzā? Vai tajā aug, zied un zaļo Dieva gara augļi un puķes? Puķes esot Dieva mīlestības valoda uz mums cilvēkiem. Cik krāšņas ir manas dvēseles puķes? Cik augļu ir aizmetušies mana dvēseles dārza koku un krūmu zaros? Un kad un kādu ražu tie nesīs? Tomēr man liekas, ka šogad pat zaļajai krāsai, kura mūs tā iepriecina, klāt ir piejaukta arī pārdzīvotās pandēmijas rūgti pelēkā krāsa. Gatavojot šo Vēstu numuru, liekas, ka vīrusa briesmas jau ir rimušas, ka mēs esam tikuši galā ar šo nopietno izaicinājumu un varēsim atgriezties pie ierastās dzīves gaitas. Es ceru, ka mēs visi gaidām arī to, kad dievkalpojumi atkal notiks parastajā ritmā. Tā ir šī laika zaļā krāsa. Bet tai piejauktā pelēkā krāsa liek domāt par bažām: vai visi vai vismaz lielākā daļa draudzes locekļu atgriezīsies pie regulāra dievkalpojumu un citu draudzes pasākumu apmeklējuma?

Varbūt ticīgie būs pieraduši nedoties uz dievkalpojumiem? Varbūt kādi ticīgie pavisam būs pārgājuši uz dievkalpojumiem virtuālajā vidē, ko augstā līmenī sagatavo lielo baznīcu profesionāļu grupas? Varbūt tā vietā, lai brauktu uz baznīcu, viņi labāk turpinās sēdēt mājās pie ekrāniem un ar kafijas krūzēm rokās vēros savas draudzes tiešsaistes dievkalpojumu? Kāda nesen redzētā karikatūrā bija attēlots cilvēks, kurš baznīcas dievkalpojumā iesoļo ģerbieš rīta kleitā, ar

izspūrušiem matiem, zaķu čībām kājās un ar lielu, kūpošu kafijas krūzi rokās.

Neseno pārbaudījumu laikā par šiem jautājumu rakstīja dažādi kristīgie izdevumi. Tika veiktas dažādas aptaujas un izteikti minējumi par to, kā aizgājušais laiks būs izmainījis Baznīcas dzīvi. Kāds raksts religionnews.com ziņoja, ka vairāki mācītāji, tai skaitā Viskonsinā, pandēmijas laikā ir atstājuši savu amatu. Kā liecina Wisconsin council of Churches aptauja, tad pandēmijas stresa rezultātā līdz pat ceturtajai daļai mācītāju ir apsvēruši iespēju pensionēties vai atstāt savu amatu.¹

Savukārt, kāda starptautiskā aptauja pandēmijas laikā tika veikta vairāku valstu iedzīvotāju vidū. Viņi tika izjautāti par ticību Dievam un to, kādas izmaiņas pandēmija ir radījusi viņu ticības dzīvē. Jāatzīmē, ka tieši Amerikas Savienotajā Valstīs visvairāk respondentu bija atbildējuši, ka viņu ticība ne tikai ir palikusi tāda pati, kāda tā bija pirms pandēmijas, bet gan ir kļuvusi vēl stiprāka. Proti, 28% aptaujāto uzskatīja, ka pandēmija

ticību ir stiprinājusi, 68%, ka nav to būtiski ietekmējusi, bet tikai 4% atbildēja, ka viņu ticība ir vājinājusies.² Bet, protams, pašlaik mēs vēl skaidri nespējam izvērtēt patiesās pandēmijas atstātās sekas. Tomēr vienu mēs varam zināt visai droši: Krīzes vienmēr izsauc pārmaiņas. Pēc krīzes nekad nekas nav palicis tāds pats, kā bija pirms tam, arī ticības dzīve nē. Pēc krīzes mēs parasti esam kļuvuši vai nu stiprāki ticībā, cerībā un mīlestībā, vai arī tieši otrādi.

Vienas un tās pašas krīzes vai smagas situācijas uz dažādiem cilvēkiem atstāj dažādu iespaidu, vienus tās salauž, otru – norūda. Tas ir uzskatāmi redzams Minesotas psihologa Norman Garmezy piemērā par kādu ļoti smagos apstākļos dzīvojošu 9 gadus vecu zēnu. Viņš auga bez tēva kopā ar māti alkoholiķi. Uz skolu līdzpaņemtajā launagā viņam bija vienīgi divas kopā saliktas maizes šķēles. Neskatoties uz to, zēns mācījās ļoti labi. Vēlāk Garmezy pētīja skolniekus, kuri, par spīti uz grūtiem sadzīves apstākļiem, guva neraksturīgi labas sekmes mācībās. Kāpēc gan krīzes un stresa situācijās daļa cilvēku ir paguruši vai saslimuši, bet citi ir kļuvuši spēcīgāki? Visbūtiskākā atšķirība, ko psiholoģe Werner bija pamanījusi, bija tanī, kā katrs cilvēks bija uztvēris un interpretējis piedzīvoto krīzes situāciju.³

Palūkojoties sociālajos tīklos, var pamanīt, ka diezgan daudzi cilvēki pārsūta un dalās ar dažādiem visai radikāliem redzējumiem par notikušo. Daži pandēmijā un ar to saistītajos ierobežojumos redz pasaules beigu zīmes. Citi

¹<https://religionnews.com/2021/05/07/for-some-pastors-the-past-year-was-a-sign-that-it-was-time-to-quit/>

²<https://www.pewforum.org/2021/01/27/more-americans-than-people-in-other-advanced-economies-say-covid-19-has-strengthened-religious-faith/>

³<https://www.newyorker.com/science/maria-konnikova/the-secret-formula-for-resilience>

tajā saskata Dieva sodu. Vēl citi pieslejas dažādām savvērestības teorijām. Vēl citi pie pandēmijas ierobežojumiem un to sekām vaino savas valsts vai vietējās valdības.

Pandēmijas apstākļus arī mēs mūsu draudzes un katrs savā dzīvē piedzīvojām vismaz nedaudz atšķirīg. Daži – smagāk, citi ne tik smagi. Mājsēdes, sociālā distancēšanās, ierobežotās iespējas tikt ar tuviniekiem un draugiem daudz grūtāk skāra ekstravertos cilvēkus, bet introvertie to pārdzīvoja vieglāk. Mūsu starpā ir ļoti piesardzīgi draudzes locekļi, kuri dievkalpojumos piedalījās tikai un vienīgi tiešsaistē. Bet bija arī tādi, kuri pie katras iespējas piedalījās klātienē dievkalpojumos.

Bet kādas ir mūsu domas un izjūtas par pandēmijas laikā piedzīvoto, tagad, kad, liekas, ka grūtākais jau ir garām? Vai mums ir palikušas rūgtuma pilnas atmiņas, vai tieši otrādi – atmiņas par piedzīvoto Dieva žēlastību, kuru rezultātā mūsu ticība ir nostiprinājusies? Vai piedzīvotais mums ir palīdzējis uzplaukt, zaļot un nest augļus?

Kristīgā tradīcija un Svētie Raksti ir bagāti ar piemēriem par to, kā ir iespējams atdzīvoties un zaļot arī pēc smagām krīzēm, slimībām, grūtībām un pat nāves. Bībelē varam atrast daudz stāstus, kuri iedrošina uz pagātnes nepatīkamajiem notikumiem skatīties caur

cerības zaļo krāsu. Iespējams, ka visskaistākais attēls, kā paskatīties uz krīzi no pozitīvās puses ir krucifikss – Kristus pie krusta. Šis attēls atrodas katras tradicionālās

kristīgās baznīcas centrā. Cilvēci spriežot pie krustā piesista cilvēka attēlojumam drīzāk vajadzētu norādīt uz kaut ko nepatīkamu, smagu, pat traumējošu. Bet Kristus pats krustā sišanu sauca par brīdi “kad es būšu paaugstināts.” Apustulis Pāvils, savukārt, raksta: :mēs (..) sludinām krustā sisto Kristu, kas jūdiem ir piedauzība, bet pagāniem – muļķība, bet aicinātajiem – Kristus ir Dieva spēks un Dieva gudrība” (1.Kor.1:23-24). Tādēļ krucifikss kristiešiem ir nozīmīgs ceļa rādītājs. Tas māca uz katru mūsu dzīves krīzi, slimībām un grūtībām palūkoties no malas, no cilvēces vislielākās krīzes viedokļa – no mūsu Kunga dzīves, nāves un augšamcelšanās viedokļa..

Man liekas, ka pašreizējā laika galvenais jautājums ir: kā mums augtu un zaļot, un nest augļus Dieva valstībai pēc piedzīvotās pandēmijas? Kā mums augt un zaļot šajā vasarā katram individuāli? Kā augt un zaļot mums kā draudzei? Mēs varēsim labāk atkopties no pārdzīvotās pandēmijas krīzes, ja nelauzīsmi galvas ap jautājumu: “kādēļ Dievs to pieļauj?” Tā vietā mēģināsim skatīties ar Dieva acīm, uzlūkojot nevis krīzē piedzīvotos zaudējumus, bet gan ieguvumus. Būsim atvērti saskatīt kā mīļotais Tēvs debesīs vada mūsu dzīves. Būsim vērīgi pamanīt, kā caur krīzēm un grūtībām mēs augam un nobriestam, lai reiz mūsu prieks būtu pilnīgs debesīs. Un varbūt kā cerības zīmi, iestādīsiem savā dārzā kādu īpašu augu, koku, krūmu vai puķi? Bet ja mums nav sava dārza, tad iedēstīsim uz palodzes puķu podā kādu zaļu augu. Zaļā ir un paliek cerības krāsa. Lai mūsu dvēseles dārzs zied tik pat krāšņi, kā daba ap mums. To es no sirds novēlu mums visiem!

Kristus mīlestībā, Jūsu mācītājs

Jānis Ginters

Green is the Color of Hope

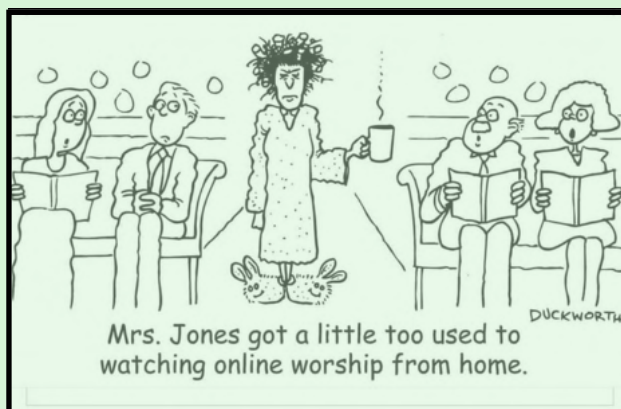

This time our Church News (Draudzes Vēstis) is green. First, because green is the liturgical color for the church's season, which began after Pentecost. During this time, our altars are decorated with green and the pastor's vestments are green. Secondly, we are surrounded by green in nature: trees, shrubs, grass and flowers, wherever we look - we see this color everywhere. I find it very interesting that the green garden in the Bible is at its very beginning and also at the very end. God's relationship with man began in the garden: "The Lord God took man, and placed him in the garden of Eden, that he might preserve and treat it" (Gen 2:15). So, the first people were gardeners! The gorgeous garden is also found in the end of the Bible, in the book of Revelation, which describes the new heavens and the new earth. "To him that overcomes will I give to eat of the tree of life, which is in the garden of God" (Revelation 2: 7). But in the middle of it are our own gardens. The gardens we plant and care for and relax in. The garden is a wonderful place to meet God, to enjoy intimacy with His Creator. The famous American poet Dorothy Frances Gurney of the early 20th century has written that God is nowhere as near the heart of man as in the garden. The waking and greening of nature every spring, the bloom of our gardens, meadows, and fields is a testament to God's continual Love and care for us.

But the most important thing, it seems to me, is that the message preached by the Church - in this time that is lacking festivals - is "the color green." The texts suggested for sermons

and Bible lessons focus not so much on growth in nature as on our spiritual life. At times, we are often called to pray that God will help us grow in faith, hope, and love. We pray that just as nature will ripen the fruit at this time, so will our lives ripen our fruit for the Kingdom of Heaven. So, I want to invite us all to ask ourselves currently: what is going on in the garden of my soul? Do the fruits and flowers of the Spirit of God grow, bloom, and become green in it? Flowers are the language of God's love for people. How beautiful are the flowers of my soul? How much fruit has fallen on the branches of trees and shrubs in the garden of my soul? And when and what harvest will they bring?

However, it seems to me that this year, even the green color, which makes us so happy, is accompanied by the bitter gray color of the pandemic. As we prepare this issue of the News (Draudzes Vēstis), it seems that the dangers of the virus have subsided, and we have met this serious challenge and will be able to return to normal life. I hope that we are all looking forward to the worship taking

place again in the usual rhythm. It is the green color of this time. But the gray color mixed

with it raises concerns: will all or at least most of the church members return to attend regular worship services and other church activities?

During our recent covid trials, various Christian publications have written on this subject. Various surveys were conducted, and speculations were expressed about how the recent past would have changed the life of the Church. An article in religionnews.com reported that several pastors, including those in Wisconsin, have resigned during the pandemic. According to a survey by the Wisconsin Council of Churches, up to a quarter of pastors have considered retiring or leaving their jobs as a result of the stress of the pandemic.¹

In turn, an international survey was conducted among the population of several countries during the pandemic. They were asked about their faith in God and what changes the pandemic had brought to their faith. It should be noted that it was in the United States that most respondents said that their faith had not only remained the same as before the pandemic but had become even stronger. Namely, 28% of respondents thought that the pandemic had strengthened their faith, 68% that they had not significantly affected it, but only 4% answered that their faith had weakened.² But, of course, now we are not yet able to clearly assess the consequences of the pandemic. However, we can know one thing for sure: Crises always bring about change. After a crisis, nothing has ever remained the same as before, nor has the life of faith. After a crisis, we have usually become stronger in faith, hope and love, or vice versa.

The same crises or difficult situations leave different impressions on different people,

breaking some of them, tempering others. This is evident in the example of Minnesota psychologist Norman Garmezy about a 9-year-old boy living in very difficult conditions. He grew up without a father with his alcoholic mother. He had only two slices of bread put together in the lunches he took to school. Nevertheless, the boy studied very well. Later, Garmezy studied students who, despite difficult living conditions, had unusually good academic performance. Why do some people become tired or sick while in crisis and stress, while others have become stronger? The most important difference that psychologist Werner had noticed was in the way each person had perceived and interpreted the crisis situation.³

Looking at social networks, you can see that quite a lot of people transmit and share different rather radical views of what happened. Some see signs of the end of the world in the pandemic and its related restrictions. Others see it as God's punishment. Still others join various conspiracy theories. Still others blame their national or local governments for the restrictions of the pandemic and their consequences.

The conditions of the pandemic were also experienced by our congregation and each of us at least a little differently in our lives. Some - heavier, others not so heavy. Homes, social distancing, limited opportunities to meet relatives and friends hit extroverted people much harder, but introverts experienced it more easily. There are very cautious members of the church who attend services exclusively online. But there were also those who took part in face-to-face services at every opportunity.

But what are our thoughts and feelings about

¹<https://religionnews.com/2021/05/07/for-some-pastors-the-past-year-was-a-sign-that-it-was-time-to-quit/>

²<https://www.pewforum.org/2021/01/27/more-americans-than-people-in-other-advanced-economies-say-covid-19-has-strengthened-religious-faith/>

³<https://www.newyorker.com/science/maria-konnikova/the-secret-formula-for-resilience>

what we experienced during the pandemic now that the hardest part seems to be over? Do we have memories of bitterness, or, conversely, memories of the grace of God experienced that has strengthened our faith? Has the experience helped us flourish, green and bear fruit?

The Christian tradition and the scriptures are rich in examples of how it is possible to rejuvenate and grow green even after severe crises, illnesses, hardships, and even death. In the Bible we can find many stories that encourage us to look at the unpleasant events of the past through the green color of hope. Probably the most beautiful vision of looking at the crisis from the positive side is the crucifix - Christ on the Cross. This figure is located in the center of each traditional Christian church. Humanly speaking, the depiction of a person crucified should rather point to something unpleasant, severe, even traumatic. But Christ himself called the crucifixion "the moment when I will be exalted." The apostle Paul, in turn, writes:

"We (..) preach the crucified Christ, which is blasphemy against the Jews, and foolishness unto the Gentiles; but to them that are called, Christ is the power and wisdom of

God" (1 Cor. 1: 23-24). . Therefore, the crucifix is an important milestone for Christians. It teaches us to look at every crisis of our lives, our illnesses, and our difficulties, from the perspective of the greatest crisis of mankind, from the perspective of the life, death, and resurrection of our Lord.

It seems to me that the central question of the present time is: how can we grow and grow green and bear fruit for the Kingdom of God after a pandemic? How do we, each individual, grow and become greener this summer? How to grow and become green us as a church? We will be better able to recover from the pandemic crisis if we do not grapple around the question: "why does God allow this? Instead, let us try to look with God's eyes, looking not at the losses of the crisis, but at the benefits. Let us be open to see how a beloved Father in heaven leads our lives. Let us watch carefully as we grow and mature through crises and difficulties, so that once our joy is full in heaven. And maybe as a sign of hope, plant a special plant, tree, shrub, or flower in your garden? But if we do not have our own garden, then we can plant a green plant on the windowsill in a flowerpot. Green is and remains the color of hope. May the garden of our souls bloom as gloriously as the nature around us. I wish it all from the bottom of my heart! In the love of Christ, your pastor

Jānis Ginters

Sunday morning services in English take place every third Sunday of the month at the regular time, **10:00 AM**. For the next three months the dates will be **June 20, July 18, and August 15**.

Saturday evening services in English take place at **5:00 PM** on the Saturday that precedes the first Sunday of the month. For the next three months that will be **June 5, July 3, and July 31**.

**Tautas sēru dienā
pēc 80 gadiem,
neaizmirsti tie, kas
aizvesti.**

“Tev, cilvēk, ir sacīts, kas ir labs un ko tas Kungs no tevis prasa, proti – darīt taisnību, īstenot dzīvē mīlestību un pazemīgi staigāt sava Dieva priekšā.” (Mihas 6:8).

“Bija 1941. gada 14. jūnija rīts Rīgā.

Kā parasti, arī šorīt ļaudis gāja savās darba gaitās. Tomēr kaut kas neparasts, nospiedošs karājās pāri visai pilsētai. Cilvēku izskats 14. jūnija rītā bija vēl drūmāks un nospiestāks. Naktī bija noticis kaut kas, ko vēl daudzi neapjēdza un par īstenību uzzināja tikai vēlāk,” – tā raksta to dienu aculiecinieks Eglīte. Toreiz daudzi neaptvēra, kas bija noticis. Nākamie notikumi atklāja, kādēļ to nekad neaizmirsīsim.

Pagājuši 80 gadi. Mūsu uzdevums ir ne tikai pieminēt cietušos, bet atgādināt, cik briesmīgs cilvēks var kļūt, ja apgalvo, ka Dievs ir miris, jo tā tiek iznīcināta sirdsapziņa un nedzirdīgas kļūst ausis bērnu raudošām balsīm, mātes, tēva, vecvecāku kliegzieniem. Kurls tāds cilvēks Dieva mācībām, akls – otra ciešanām. Vārdi par to, kā mums būs dzīvot, spriežot taisnu tiesu, mīlot citam citu, žēlastībā un pazemībā staigājot sava Dieva priekšā, nežēlīgajiem apcietinātajiem, sirmgalvju un bērnu nicinātajiem droši vien būtu likušies kā joks. Vai kāds drošsirdīgi prasīja: “Vai Tu Dieva nebīsties?” Bet komunistu mandātu izpildītājiem nodoms bija izraisīt bailes latviešu sirdīs, ne savējās.

Tas, ka komunistu vara nespēja panākt visu, ko bija 14. jūnijā iecerējuši, apliecina vēl lielākais 1949. gada 25. martā izvesto skaits. Tomēr 1949. gadā viss jau bija citādi – tad jau ārpus Latvijas piespiedu kārtā bija izbraukuši daudzi, kuri nu jau vairs neklusēja, bet dievnamos un pie valstu valdībām pacēla savas balsis, neļaujot aizmirst, kā Latvija cieš. Palīdzību saņemt diemžēl neizdevās. Daudzviet izskanējis minējums: tas tādēļ, ka Latvija tik maza valsts.

Māc. Dr. Egils Grīslis reiz rakstīja:

“Lai tie, kas skaita tautu lielumu, nekad neaizmirst, ka tā nekad nav maza tauta, kam ir lieli mocekļi.” Latvju tautai tādu netrūkst, kas uzdrīkstējušies pacelt savas balsis, spriest taisnīgi, dzīvē īstenot mīlestību, darīt to, kas ir labs, lūgt palīdzību, pazemīgi stājoties Dieva priekšā.

Viņus neaizmirsīsim, nedz arī Valtera Noļendorfa 2003. gada 14. jūnijā, atklājot piemiņas zīmi “Melnais sliekšnis” pie bijušās “Stūra mājas”, teiktos vārdus: “Tauta tic, ka ļauno var ne tikai novērst, bet galīgi pārvarēt. Te nu tas ir pārvarēts – aiz pavērtajām durvīm glūn sagūstīta tumsas vara, glūn ļaunums iekalts melnā granītā... Melnais akmens paliks kā brīdinājums, paliks kā bieds: Tas kādreiz bija. Tā tagad vairs nav. Bet – kas kādreiz bijis, var atkal būt. Un tikai mēs paši varam gādāt, lai ļaunums paliek akmenī un atmiņā sagūstīts, iekalts – uz mūžu.”

Katram jālūdz un jāstrādā, lai tā būtu, jo netrūkst bezdievīgo varas, kas tagad vajā, bailēs iedzen cilvēkus, kas paceļ savas balsis uz mums. Bezdievīgas varas grib padarīt arī mūsu ausis kurlas un sirdis cietas, neticīgas. Nepadosimies! Dievs nav iznīcināms. Var pazust mūsu, ne Viņa atmiņas. Kristus uzklausā lūgšanas, izprot katra ciešanas un mīlestībā dāvina uzvaru Augšāmcelšanās un mūžīgās dzīvības apsolījumā.

Dievs Kungs, ne visi ņem vērā Tavu mācību ne tagad, ne pirms 80 gadiem, kad 14. jūnija naktī klauvēja pie durvīm tie, kas bez žēlastības vai žēlsirdības terorizēja nevainīgus cilvēkus, kuri tika aizvesti, nomocīti vai nošauti. Tavā priekšā mēs pazemībā un cieņā pieminam visus latvju tautas aizvestos un nomocītos. Dievs, dod Gara spēku iedziļināties viņu stāstos un tos neaizmirst, lai cik sāpīgi tas būtu! Dievs, svētī Latviju un katru valsti, kas apdraudēta un bailēs nonākusi!

Pasargā mūsu tautu un dāvēni drosmi pacelt savu balsi, apliecinot patiesību,

strādāt par labu taisnīgumam, visās attiecībās īstenot mīlestību, kas ir pretspēks ļaunumam!

To lūdzam lielā Cietēja, grēka un nāves Uzvarētāja, cerības Devēja – Jēzus Kristus vārdā.

Āmen.

+ Lauma Zušēvica

LELBA pārvaldei jauna vadība

Pagājušo nedēļas nogali, 24. un 25. aprīlī, notika Latvijas Evaņģēliski Luteriskās Baznīcas Amerikā (LELBA) 16. sinode. Par jauno LELBA pārvaldes priekšnieci tika ievēlēta prāveste Anita Vārsberga Pāža.

Jaunajā LELBA pārvaldē kopā ar priekšnieci A. Vārsbergu Pāžu darbosies mācītājs Igors Safins, (Bostonas Trimdas draudzes mācītājs), māc. Ģirts Grietiņš (Toronto Sv. Jāņa draudzes mācītājs), māc. Aija Graham (Kalamazū un Lansingas draudžu mācītāja), laji Andris Celcherts (LELBA kasieris, Klīvlāndes draudze), Sandra Kalve (LELBA priekšnieces laicīgā vietniece, Milvoku draudze), Kārlis Veilands (Ziemeļkalifornijas draudzes priekšnieks). Revīzijas komisijā darbosies Ingrida Jansons (revīzijas komisijas locekle, Ņujorkas draudze), Mārtiņš Pūtelis (revīzijas komisijas loceklis, Indianapolises draudze) un Vija Ūdenāne (Vašingtonas D.C. draudzes finanšu komitejas locekle).

Tā kā šoreiz sanāksšana notika virtuāli, izmantojot Zoom vietni, Sinode bija labi pārstāvēta, tajā piedalījās 84 balstiesīgie sinodāļi un vairāki viesi, starp tiem – Latvijas vēstnieks ASV Māris Selga, Daugavas Vanagu priekšsēdis Andris Kursītis un LELB arhibīskaps Jānis Vanags.

Sinodē tika pieņemtas dažas Satversmes maiņas, kas sīkāk izskaidro pārvaldes priekšnieka, pārvaldes locekļu un laju kandidātu prasības. Sinodē tika pieņemtas vairākas rezolūcijas, kas dod virzienu baznīcas nākamajam trīs gadu darbam. Viens no galvenajiem aicinājumiem bija turpināt piedāvāt virtuālo dievkalpojumu ierakstus arī tad, kad atsāksies draudžu klātienē dievkalpojumi. Lai cik grūts un sarežģīts bijis 2020. gads dēļ Covid, sinodāļi novērtēja, ka LELBA ir spējusi sasniegt tos ļaudis, kas pirms tam bijuši attālināti no baznīcas un latviešu centriem. Tāpat turpināsim uzsāktos Ārmisijas un Palīdzības nozares darbus pasaulē un Latvijā. Tiks domāts, kā nodrošināt, lai lajiem būtu nepieciešamie materiāli, palīdzot kalpošanas darbā un aizvietojojam mācītājus ārkārtas situācijās. Sinodāļi balsoja turpināt baznīcas darbu un nostāju pret visa veida nauda un rasisma izpausmēm, kā arī meklēt veidus, kā digitalizēt LELBA arhīvu.

Sinode izteica lielu pateicību prāvestam Gunāram Lazdiņam par nokalpotiem sešiem ar pusi gadiem LELBA pārvaldes priekšnieka amatā un novēl viņam Dieva svētību, uzsākot nākamajam dzīves un kalpošanas posmu. Tāpat sinodāļi pateicās par kalpošanu pārvaldē prāv. Sarmā Eglītei, prāv. Dāvim Kaņepam un māc. Dāgam Demandtam, Sandrai Kalvei, Andrim Celchertam un Edvardam Hesam. Sinodes dalībnieki pateicās Filiadelfijas Sv. Jāņa draudzei, priekšniecei Rutai Orei un Vilnim Orem par veiktajiem priekšdarbiem 2020.g. Sinodei, kas pandēmijas dēļ tika atcelta. Sinodes dalībnieki pateicās par Sinodes virtuālo izkārtojumu un novadīšanu īpašos apstākļos: Zoom meistarei Helēnai Vīksniņai (Vašingtonas draudze) un Silvijai Kļaviņai-Barshney (Čikāgas Ciānas draudze). Paldies māc. Larim Saliņam par ievadu mazo grupu pārrunām. Sinode noslēdzās ar svinīgu dievkalpojumu tiešsaistē – arhibīskapes Laumas Zušēvicas vadībā. Dievkalpojumā amatā tika ieviesta LELBA Pārvaldes jaunā priekšniece prāv. Anita Vārsberga Pāža un pārvaldes loceklis.

LELBA pārvaldes priekšniece prāv. Anita Vārsberga-Pāža.
Fotogrāfs Jānis Vīgulis

Māc. Aija Graham

Wisconsin Latvian Cultural Foundation

Viskonsīnas Latviešu Kultūras Fonds

WILVCF had its 2019 and 2020 annual meeting on May 26th. Members approved the annual budget, board members, and new grant and scholarship programs. To apply, check out the website WWW.WILVCF.ORG

Upcoming events include:

June 14 commemoration of Soviet deportations, June 18 post-pandemic cultural program featuring Ariana Brusubardis and Aidan Williams-Brusubardis, and September 18th Latvian Folklore Day.

2021 board members:

Seated: Andrejs Junge, Pēteris Burģelis (chairperson), Egija Bruģe (treasurer). Standing: Andris Kursietis, Ingrīda Seraphim, Līva Kalve. Not pictured: Laura Beldavs (secretary), Ēriks Krūmiņš.

A concert by

Arianna Brusubārdis (violin)

and

Aidan Williams-Brusubardis (piano)

at the

Milwaukee Latvian Evangelical Lutheran Holy Trinity Church
1853 N. 75th St.
Milwaukee, WI 53213

The concert is presented at no charge thanks to sponsorship by our congregation, the Wisconsin Latvian Credit Union, and the Wisconsin Latvian Cultural Foundation. Bring your family and friends. Food/refreshments/fellowship will follow the concert. Your RSVP is requested so the organizers can ensure ample food for all attendees.

Call Rosemarie Kursietis at 414-617-8116 to RSVP.

Kāda nozīmīga jubileja!

Beidzot pienāca maija mēnesis, kad varējām justies kā cilvēks pie cilvēka, ka varam tikties satīties ar rokas spiedienu. Jau pusotrs gads ir pagājis, kopš ciešam no covid19 radītajām grūtībām. Šī gada 2. maijā notika mūsu mīļās draudzes locekles Veltas Vizulis 100. dzīves gadu jubileja. Dievkalpojumā un pēc tā Brusubārdis ģimenes vijoles un čello spēle aizkustināja līdz sirds dziļumiem. Ērģelmūzika skanēja braši paša maestro Ernesta Brusubārdis III izpildījumā. Melanholiskais valsis Brusubārdis ģimenes izpildījumā noslēdza muzikālo daļu. Sekoja oficiālie apsveikumi. Lielu pārsteigumu radīja paša Latvijas Republikas prezidenta Egila Levita apsveikuma raksts. Apsveikuma vārdi arī skanēja no archibīskapes Lau- mas Zušēvicas, Daugavas Vanadzēm un Daugavas Vanagiem, Milvoku draudzes apsveikumu nolasīja Sandra Kalve un citi. Pēc apsveikumiem sekoja sirsnīgi aplausi.

Pēc dievkalpojuma Karmenas Jēgers, kas ir Veltas mazdēla atraitne un Ilgvara - Veltas dēla rīkotais ģimenes un draudzes svinības notika baznīcas lejas telpās.

Tās bija izdekorētas ar krāšņām pavasara tulpēm. Sagaidījām archibīskapes pateicības lūgšanu. Siltas pusdienas bija pasūtītas, īstais kļiņģeris bija Indras Brusubārdis izcepts un speciāla krējuma torte arī tika piedāvāta ar garšīgu kafiju. Aijas Ozoliņš izcepti smaržīgi un latviski pīrādžiņi priecēja katru gardēdi. Telpas bija viesu piepildītas. Pēc mielasta baudīšanas apsveikumi turpinājās, bet noslēdzot pati jubilāre visiem apsveicējiem veltīja sirsnīgus pateicības vārdus, nevienu neaizmirstot.

Aina Venta

Dzimšanas dienas fotogrāfijas var skatīt 18. un 19. lpp.

PIANO RECITAL

Sunday June 13, 2021 ~ 4-6pm

10 Students of Anita Burgermeister

Playing selections from Blues to Beethoven!

Location: The Latvian Church

Milwaukee Latvian Evangelical

Lutheran Holy Trinity Church

1853 N 75th Street (Hillcrest)

Wauwatosa, WI 53213

(north of Tosa East High School)

**Street parking and lot to north.*

Music Program open to public ~

Followed by refreshments & social time!

Talcinieki Latvijai

Kapseļu ielas bērni

Vēstule no Ilzes Dzenes, Valsts sociālās aprūpes centra “Rīga” filiāles “Rīga” vadītāja:

Labdien, mīlie cilvēki un atbalstītāji!

Pirms kāda laika Kapseļos saņēmām foršas un ļoti vērtīgas palīgierīces un mantas ikdienas darbā ar bērniem! Par tām ir pateicīgi darbinieki, jo ir pavērušās plašākas un dažādākas iespējas darbā ar bērniem, arī bērniem tas ir, kas jauns, tāpēc bērni terapeitiskā darbā ar logopēdi Laini piedalās ar prieku un aizrautību! Tā kā ar šiem rīkiem darbs ir sācies nesen, domāju, ka kolēģe Laine pēc kāda laika varētu sniegt par novērojumiem un bērnu spēju attīstību.

Gaidām, ļoti gaidām, kad Latvijā noņems liegumu bērniem apmeklēt publiskos baseinus, kas saistībā ar Covid ir noliegti. Šķiet, ka drīzāk iestāsies vasara, uzsils jūriņa, ezeriņi un upītes, vai arī Kapseļu dārzā iegādāsimies milzīgu baseinu, kur iepildīsim ūdeni, lai bērni var baudīt ūdens priekus! Vērtīgi, ka vairāki bērni varēs lietot jūsu atsūtītās peldbikses!

Tāpat liels paldies par pašu adītājiem cimdiem! Tos saņemot, palika silti, jo tie bija tik dažādi un skaisti! Mazi un lieli! Vairāki cimdu pāri bija maziņi. Par laimi Kapseļos nav tik mazu bērniņu, tāpēc mēs tos iedosim tiem, kam ir nepieciešamība – ģimenēm. Man dikti patika tādi lieli dzeltenie cimdi! Saulaini un silti, ļoti ērti uzvelkami bērniem, kuriem ir grūti apģērbties, vai bērniem, kurus ģērbj aprūpes personas.

Liels, liels ikvienam draudzes cilvēkam – mazam un lielam – paldies par šo sirsnību, rūpēm un dāsnumu, veltot savu laiku un resursus bērniem, kas uzturas Kapseļos.

Logopēde Laine ikdienā strādā ar šīm ierīcēm, viņas komentārs un pateicība:

“Vēlos teikt lielu paldies par atbalstu "Latvijas Evaņģēliski Luteriskajai Baznīcai Pasaulē" par ziedojumiem. Esmu sākusi darbu ar bērniem, nodarbībās izmantojot logopēdiskos palīgriķus no Talktools. Bērniem ļoti patīk darbs ar stabulītēm, kas ne tikai ir labs palīdzeklis logopēda darbā, dažādu valodas traucējumu korekcijā, bet arī padara nodarbības interesantākas un izraisa bērnos prieku! Jaunas, patīkamas sajūtas bērniem rada arī SensiKit vibrējošās birstītes. Turpinu iepazīties ar informāciju, kā pareizi pielietot šos un pārējos instrumentus, lai iegūtu labākos rezultātus. Ticu, ka arī citiem bērniem darbs ar šiem palīgriķiem un mantām tiks aizraujošs un palīdzēs ātrāk sasniegt noliktos mērķus, kas veicinās viņu valodas, ēšanas prasmes un vispārējo attīstību. Paldies, ka devāt iespēju apgūt jaunas prasmes un iemaņas manā profesionālajā darbā, tādā veidā padarot bērnu ikdienu krāšņāku!”

Pielikumā nosūtu dažas fotogrāfijas! Divas darbībā ar palīgierīcēm, viena no šodienas izbraukuma pēc puķēm, ar ko pušķot Kapseļus Vasarsvētkos!

Latvijā pilnā plaukumā pavasaris! Vēss, bet baltas, lillā ceriņu kupenas ir visapkārt!

Sūtam vislabākos un siltākos sveicienus no Kapseļiem un Latvijas! Priecīgus Vasarsvētkus! ☺

Ar cieņu

Valsts sociālās aprūpes centra "Rīga"
filiāles "Rīga" vadītāja Ilze Dzene

tālr.: 20222093

Dūriens pie dūriena

Maija vidū grupa atjaunoja savu darbību pēc gadu garās atpūtas. Pirmajā tikšanās reizē piedalījās astoņas grupas locekles, strādājot gan pie jauniem gan pie iepriekš iesāktiem darbiem. Mēs priecājamies, ka grupai pievienojās jauna locekle! Ceram, ka grupa rudenī būs sagatavojusi daudz darbus sūtīšanai.

Attēlos grupas dibinātājas Sandra Breņķes šūtās bērnu sedziņas. Viņa tās uzšūva, neskatoties uz to, ka dzīvo tālajā Teksasā.

Sigrīda Stāks

Daugavas Vanagu ziņas

Sveicināti Vanadzēs un Vanagi, tautieši!

*Dievs varenais, ja ļāvi krist man ienaidnieka rokās
Ļauj jūgā lepmi celt un neļimt izmisuma mokās!
Dod spēku ienaidam, kurš neļaus mūsu garu laužt
Un mīlestībai, lai pār zemi postīto reiz gaisma aust.
Dod spēku ticēt
Dievam, Dzimtenei un sev!*

Šo vārdu autors bija viens no daudziem latviešiem kurus nežēlīgais un zvēriskais padomju Krievijas okupants, pirms 80 gadiem, 1941. g. 14. jūnijā, arestēja un izsūtīja uz Sibīriju. Zemes postīšana jau sākās 1940. gadā, kad sarkanā armija iegāja Latvijā un likvidēja mūsu Tēvzemes neatkarību. Jūgs tika uzspiests visai tautai, bet okupanti bija rezervējuši sevišķi brutālu likteni tuvu pie 1% no Latvijas iedzīvotājiem. Pamatojoties uz Padomju Savienības Tautas komisāru padomes lēmumu, Iekšlietu Tautas komisārs, pazīstamais slepkava Lavrentijs Berija, deva rīkojumu ka “tautas ienaidnieki”, un “sociāli bīstamie elementi un to ģimeņu locekļi” tiktu arestēti un izsūtīti, tas ir, deportēti. Arestēja tos, par kuriem bija savāktas ziņas par “kontrrevolucionāru” darbību un “pretpadomju aģitāciju”, kā arī bijušos Latvijas Republikas turīgākos pilsoņus. Arestēto vidū daudz bija lauku iedzīvotāju, kurus represēja galvenokārt kā aizsargu organizācijas biedrus. Sieviešu, bērnu, gados veco cilvēku izsūtīšanu pamatoja ar ģimenes galvas arestu. Praktiski visos gadījumos iedzīvotāji tika aizturēti un pēc tam izsūtīti administratīvā kārtā pēc iepriekš sagatavotiem sarakstiem.

14. jūnijā vairāk kā 15 tūkstoši Latvijas iedzīvotāji – trešdaļa no tiem bērni 16 gadu vecumā vai jaunāki – tika saspiesti lopu vagonos; vīrieši tika atdalīti no ģimenēm un nosūtīti Gulaga nometnēs, sievietes un bērni tika aizvesti uz nometnēm Krasnojarskas un Tomskas apgabalos. Kas sākās tanī naktī turpinājās 1945. gadā un vēl 1949. gadā – kopsummā izsūtīto skaits pārsniedza 58 tūkstošus. Daudzi no tiem (kādi 40%) nepārdzīvoja šo izsūtījumu, un tālos Krievijas austrumos, daudzos gadījumos nezināmās vietās, atrodas liels skaits latviešu apbēdīšanas vietas. 14. jūnijs stāv Latvijas vēsturē ierakstīts kā tautas sēru diena, kad ir katra latvieša pienākums pieminēt mūsu aizvestos ģimenes locekļus un tautiešus.

Šogad, kā katru gadu, mēs pulcēsimies pie piemiņekla baznīcas dārzā, kas veltīts visiem Padomju Savienības upuriem, lai cienītu un pieminētu šos nabaga upurus, kuri zaudēja savas ģimenes, savu dzimteni, un savu brīvību tanī briesmīgā jūnija naktī pirms 80 gadiem. Pieminēsim visus tos 58 tūkstošus latviešus kuri tika izsūtīti no savas Tēvzemes un nogādāti tālajā Sibīrijā. Viņu ciešana ir jau sen beigusies, un mēs novēlam tiem kuriem liktens bija lēmis neatgriezties, vieglas smiltis. Neaizmirsīsim nekad šos briesmīgos notikumus Tēvzemes vēsturē, un lūgsim no sirds lai Dievs pasargā mūsu Latviju, ka tā nekad neredzēs līdzīgus laikus un ka gaisma kas šodien aust pār mūsu zemi nekad nepazudīs!

Lūdzam ikvienu pievienoties Daugavas Vanagu 14. jūnija ziedojumu vākšanas akcijai, labdarības mērķiem. 2021. gada 14. jūnijā aprit 80 gadu, kopš Padomju Savienība pēc Latvijas okupācijas organizēja pirmās masu deportācijas – 1941. gadā tika izsūtīti vairāk nekā 15 tūkstoši Latvijas pilsoņu. Atzīmēsim šo bēdīgo gadadienu ar ziedojumu, lai palīdzētu citiem latviešiem, kuri atrodas trūkumā. Ziedojumi lūgti nosūtīt DV Milvoku apvienības kasierim: Ivars Zušēvics, 5438 Wild Rose Circle, Greendale, WI 53129. Čeki rakstāmi uz: DV Latvian Welfare Assoc. Milwaukee vārda

Atgādinājums apvienības gada biedriem: ja Jūs vēl neesat samaksājuši Jūsu 2021. gada biedru maksu (\$21), lūdzam Jums to nokārtot drīzumā. Čeki rakstāmi uz: Latvian Welfare Association of Milwaukee un nosūtāmi DV Milvoku apvienības kasierim: Ivars Zušēvics, 5438 Wild Rose Circle, Greendale, WI 53129

Daugavas Vanagi, sasauksimies!

Andris Kursietis
DV ASV priekšnieks,
DV Milvoku apvienības priekšnieks

Kristīne Abuls un Jack Burke laulāsies šī gada 11. septembrī mūsu dievnamā. Viņi ir jau pārvākušies no Mičiganas, kur viņi satikās, uz dzīvi Milvokos.

Jauna Adrese? Cits Ē-pasts?

Adrešu maiņas (pasta un e-pasta) lūdzu paziņot draudzes biedrīnei Tijai Abulai, tabuls@att.net vai 262 366 6865

Tija uztur draudzes databāzi. Paldies!

Any address - postal or email - changes should be forwarded to Tia Abuls, at above email or phone. Tia maintains our congregation's database called ChurchWindows. Thank you!

Pērminderu dežūru saraksts

Sestdiena, 5. jūlijs	5:00 pm	Andris
Svētdiena, 6. jūnijs	10:00 am	Pēteris
Svētdiena, 13. jūnijs	10:00 am	Kārlis
Pirmdiena, 14. jūnijs	7:00 pm	Andris
Svētdiena, 20. jūnijs	10:00 am	Dave
Svētdiena, 27. jūnijs	10:00 am	Valdis
Sestdiena, 3. jūlijs	5:00 pm	Pēteris
Svētdiena, 4. jūlijs	10:00 am	Kārlis
Svētdiena, 11. jūlijs	10:00 am	Andris
Svētdiena, 18. jūlijs	10:00 am	Dave
Svētdiena, 25. jūlijs	10:00 am	Valdis
Sestdiena, 31. jūlijs	5:00 pm	Andris
Svētdiena, 1. augusts	10:00 am	Pēteris
Svētdiena, 8. augusts	10:00 am	Kārlis
Svētdiena, 15. augusts	10:00 am	Dave
Svētdiena, 22. augusts	10:00 am	Valdis
Svētdiena, 29. augusts	10:00 am	Pēteris

Bible Study, in English, meets every third Sunday of the month immediately after the English church service and fellowship time. No question is inappropriate. Join us and see if you like it. Bibles are available to all during the study time.

Draudzes vēstis varat saņemt arī skaistā žurnāla formātā un iespēstas uz labu papīru. Paziņojiet, ja vēlaties draudzes vēstis saņemt arī šādā formātā. Mēs labprāt tās jums nosūtīsim.

Draudzes kontaktu informācija

Milvoku Latviešu Ev. Lut. Sv. Trīsvienības Draudze
1853 N. 75th Street, Milwaukee WI 53213
Latvian Ev. Luth. Holy Trinity Church in Milwaukee
Tel.: (414) 258-8070

Mācītājs – Pastor
Jānis Ginters
Tel.: (260) 797-5695

Priekšnieks – President
Andrejs Junge
Tel: (414) - 416-6157

Draudzes web-lapa	www.milwaukee draudze.org
Draudzes facebook	https://www.facebook.com/milwaukee draudze/
Draudzes youtube	https://www.youtube.com/channel/UC6N7J6vfCHsf6P2k6YKanua
Zoom *Zoom ID un password var tikt mainīti tādā gadījumā, ja kādi “nelūgti viesi” sāktu pieslēgties, lai traucētu	https://us02web.zoom.us/j/5372045637?pwd=bEtKUmxBQlc1Y1lwTTdxZnMwVVd4UT092045637?pwd=bEtKUmxBQlc1Y1lwTTdxZnMwVVd4UT09 Meeting ID: 537 204 5637 Password: 244068 Telefona numuri pieejai: +1 301 715 8592 US (Germantown) +1 312 626 6799 US (Chicago)

Ziedojumi / Donations

DRAUDZES VESTĪM: Jānis Rozīte \$ 50.00

BARBARAS ŠENINĀS PIEMIŅAI: Vitauts & Māra Beldavs \$ 25.00

ELZAS BLATS PIEMIŅAI: Māra Blats, Baiba Hartmann \$ 600.00

Čekus lūdzu rakstīt / please make donation checks out to: „Latvian Holy Trinity Church”.

Mīļš paldies! Thank you!

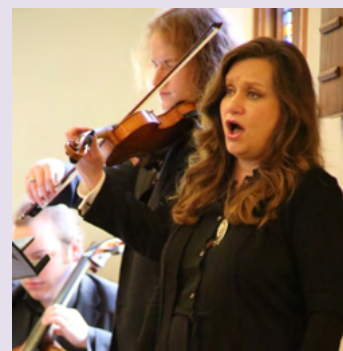
Draudzes vardā,

Sandra Mednis

Nākošajām Vēstīm domātos materiālus lūdzu atsūtiet draudzes mācītājam Jānim Ginteram līdz 2021. gada 15. augustam uz: janis.ginters@gmail.com

Veltas Vizulis 100 gadu jubileja

Sirsnīgi pateicos visiem, kas piedalījās manā 100 gadu jubilejā. Pateicība Latvijas Valsts prezidentam Egilam Levitam par apsveikuma rakstu. Pateicos Archibiskapei Laumai Zuševicai par mīļiem vārdiem un ziediem. Sirsnīga pateicība Daugavas Vanadzēm USA un Nutera kundzei kā arī Latvijas Palīdzības fondam USA Filadelfijā par apsveikumiem. Pateicos Milvoku Sv. Trīsvienības draudzei un Milvoku Daugavas Vanagu organizācijai, Brusubārdis korim, Milvoku latviešu Pensionāru biedrībai un Latviešu Kredītsabiedrībai par skaistiem ziediem un mācītājam Jānim par lūgšanu. Mīļš paldies Ernesta un Indras Brusubārdis ģimenei par skaisto muzikālo sniegumu un manas pašas ģimenītei par visa sarīkojuma gādību. Pateicos maniem mīļajiem radiem un draugiem par sirsnīgiem sveicieniem, dāvanām un skaistajām kartiņām. Paldies visiem, kas apsveicāt, piedalījāties un bijāt kopā ar mani. Sirsnīgā pateicībā

Velta Vizulis

DIEVKALPOJUMI UN CITI NOTIKUMI

JŪNIJĀ

Otrdien, 1. jūlijā Draudzes padomes sēde klātienē, 7:00 vakarā.

Saturday, June 5 - Service in English 5:00 pm.

Svētdien, 6. jūnijā Dievkalpojums plkst. 10:00

Svētdien, 13. jūnijā Dievkalpojums plkst. 10:00.

Pirmdien, 14. jūnijā. Aizvesto piemiņas dievkalpojums plkst. 6:00 vakarā.

Sunday, June 20 Service in English 10:00 am Bible lesson after the service.

Svētdien, 20. jūnijā Dievkalpojums plkst. 10:00.

Svētdien, 27. jūnijā Dievkalpojums plkst. 10:00.

JŪLIJĀ

Saturday, July 3 Service in English 5:00 pm.

Svētdien, 4. jūlijā Dievkalpojums. 10:00.

Otrdien, 6. jūlijā Draudzes padomes sēde 7.00 vakarā

Svētdien, 11. jūlijā Dievkalpojums plkst. 10:00; Draudzes **pikniks** pēc dievkalpojuma.

Sunday, July 18 Service in English 10:00 am Bible lesson after service.

Svētdien, 25. jūlijā Dievkalpojums plkst. 10:00

Saturday, June 31 Service in English 5:00 pm.

AUGUSTĀ

Svētdiena, 1. augustā Dievkalpojums. 10:00.

Otrdien, 3. augustā Draudzes padomes sēde 7.00 vakarā.

Svētdiena, 8. augustā Dievkalpojums 10:00

Sunday, August 15 Service in English 10:00 am Bible lesson after the service.

Svētdiena, 22. augustā Dievkalpojums 10:00

Svētdiena, 29. augustā Kapusvētki Wisconsin Memorial kapsētā 11:00

Visi svētdienas dievkalpojumi redzami draudzes Facebook un Youtube. Informācija kā pievienoties draudzes Youtube un Facebook lapām ir atrodama 17. lpp.

Rīta lūgšana Zoom lietotnē, otrdienās un ceturdienās plkst. 9:00 no rīta,

Vakara lūgšana Zoom lietotnē: pirmdienās, trešdienās un piekdienās plkst. 7:00 vakarā.

Neformālas sarunas, tikšanās ar viesiem Zoom lietotnē sestdienās plkst. 9:00 no rīta.

Informācija kā pievienoties Zoom sanāksmēm ir atrodama 17. lpp.